

“मीठे बच्चे – तिमी जब अशरीरी बनेर बाबालाई याद गर्छौ तब तिम्रो लागि यो दुनियाँ नै खतम हुन पुग्छ, देह र दुनियाँ भुलिएको हुन्छ।”

प्रश्न:- बाबाद्वारा सबै बच्चाहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र किन मिलेको छ?

उत्तर:- आफूलाई आत्मा सम्झेर, बाबा जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ, त्यसै रूपमा याद गर्नको लागि तेस्रो नेत्र मिलेको छ। तर यो तेस्रो नेत्रले काम तब गर्छ जब पूरा योगयुक्त रहिन्छ अर्थात् एक बाबासँग सच्चा सच्चा प्रीत हुन्छ। कसैको नाम-रूपमा लट्केको नहोस्। मायाले प्रीत राख्नमा नै विघ्न पुर्याउँछ। यसैमा बच्चाहरूले धोका खान्छन्।

गीत:- मरना तेरी गली में....।

ओम् शान्ति। तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले बाहेक यस गीतको अर्थ अरु कसैले बुझ्न सक्दैनन्। जसरी वेद-शास्त्र आदि त बनाएका छन् तर जुन कुरा पढ्छन् त्यसको अर्थ बुझ्न सक्दैनन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मैले ब्रह्मा मुखद्वारा सबै वेद-शास्त्रको सार सम्झाउँछु, त्यस्तै यो गीतको अर्थ पनि कसैले बुझ्न सक्दैनन्, बाबाले नै यसको अर्थ बताउनु हुन्छ। आत्मा जब शरीरबाट अलग हुन्छ तब दुनियाँबाट सारा सम्बन्ध टुट्छ। गीतले पनि भन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर अशरीरी बनेर बाबालाई याद गर तब यो दुनियाँ खतम हुन जान्छ। यो शरीर यस पृथ्वीमा छ, आत्मा जब यसबाट निस्कन्छ तब त्यस समयमा उसको लागि मनुष्य सृष्टि नै हुँदैन। आत्मा नाङ्गो बन्छ। फेरि जब शरीरमा आउँछ तब पार्ट सुरु हुन्छ। फेरि एक शरीर छोडेर अर्कोमा गएर प्रवेश गर्छ। फर्केर महत्त्वमा जाँदैन। उडेर अर्को शरीरमा जान्छ। यहाँ यस आकाश तत्त्वमा नै उसले पार्ट खेल्नुपर्छ। मूल वतनमा जाँदैन। जब शरीर छोड्छ तब न त यो कर्म बन्धन, न त्यो कर्म बन्धन रहन्छ। शरीरबाट नै अलग हुन जान्छ नि। फेरि जब अर्को शरीर लिन्छ तब त्यो कर्मबन्धन सुरु हुन्छ। यी कुरा तिमी बाहेक अरु कुनै पनि मनुष्यले जानेका छैनन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- सबै बिलकुल बेसमझ छन्। तर यस्तो कहाँ सम्झिन्छन् र! आफूलाई कति समझदार सम्झिन्छन्, पीस प्राइज दिइरहन्छन्। यो पनि तिमी ब्राह्मण कुल भूषणहरूले राम्ररी सम्झाउन सक्छौ। उनीहरूले त जानेका छैनन् पीस केलाई भनिन्छ? कोही त महात्माहरूका जान्छन्- मनको शान्तिको लागि। उनीहरूले त भन्छन्- यस दुनियाँमा शान्ति कसरी हुन सक्छ! यस्तो भन्दैनन्- निराकारी दुनियाँमा शान्ति कसरी हुन्छ? त्यो त हो नै शान्तिधाम। हामी आत्माहरू शान्तिधाममा रहन्छौं। तर उनीहरूले मनको शान्ति भन्छन्। उनीहरूले त जानेका छैनन्- शान्ति कसरी मिल्छ? शान्तिधाम त आफ्नो घर हो। यहाँ शान्ति कसरी मिल्न सक्छ? हो, सत्ययुगमा सुख, शान्ति, सम्पत्ति सबै हुन्छ, त्यसको स्थापना बाबाले गर्नुहुन्छ। यहाँ त कति अशान्ति छ। यो सबै अब तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ। सुख, शान्ति, सम्पत्ति यहाँ नै थियो। त्यो वर्सा थियो बाबाको तर दुःख, अशान्ति, विपन्नता यो वर्सा हो रावणको। यी सबै कुरा बेहदका बाबाले बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। परमधामका निवासी बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, जसले हामीलाई सुखधामको वर्सा दिनुहुन्छ। उहाँले हामी आत्माहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। यो त जानेका छौ- ज्ञान आत्मामा हुन्छ। उहाँलाई नै ज्ञानका सागर भनिन्छ। उहाँ ज्ञानका सागरले यस शरीरद्वारा विश्वको इतिहास-भूगोल सम्झाउनु हुन्छ। विश्वको आयु त हुनुपर्छ नि। विश्व त हुन्छ नै। केवल नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ भनिन्छ। यो पनि मनुष्यलाई थाहा छैन। नयाँ दुनियाँबाट पुरानो दुनियाँ हुन कति समय लाग्छ?

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- कलियुगपछि सत्ययुग अवश्य आउनु छ। त्यसैले कलियुग र सत्ययुगको संगममा बाबा आउनु पर्छ। यो पनि तिमीले जानेका छौ- परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना, शंकरद्वारा विनाश गराउनु हुन्छ। त्रिमूर्तिको अर्थ नै हो- स्थापना, विनाश, पालना। यो त सामान्य कुरा हो। तर यी कुरा तिमी बच्चाहरूले भुल्छौ। नत्र तिमीहरूलाई धेरै खुशी रहन्छ। निरन्तर याद रहनु पर्छ। बाबाले हामीलाई अब नयाँ दुनियाँको लागि लायक बनाइरहनु भएको छ। तिमी बच्चाहरू नै लायक बन्छौ, अरु कोही बन्दैनन्। हो, जो अरु-अरु धर्ममा परिवर्तन भएका छन्, उनीहरू आउन सक्छन्। फेरि यसमा परिवर्तन हुन्छन्, जसरी त्यसमा भएका थिए। यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। सबैलाई सम्झाउनु छ- यो पुरानो दुनियाँ अब परिवर्तन हुन्छ।

महाभारत लडाईं पनि अवश्य लाग्छ। यस समयमा नै बाबा आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। जसले राजयोग सिक्छन्, उनीहरू नयाँ दुनियाँमा जान्छन्। तिमीहरूले सबैलाई सम्झाउन सक्छौ- उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान, फेरि ब्रह्मा-विष्णु-शंकर, फेरि यहाँ मुख्य छन् जगत् अम्बा, जगत् पिता। बाबा यहाँ नै आउनु हुन्छ ब्रह्माको तनमा, प्रजापिता ब्रह्मा त यहाँ छन् नि। ब्रह्माद्वारा स्थापना सूक्ष्म वतनमा त हुँदैन होला। यहाँ नै हुन्छ। यिनी व्यक्तबाट अव्यक्त बन्छन्। यिनी राजयोग सिकेर फेरि विष्णुका दुई रूप बन्छन्। विश्वको इतिहास-भूगोल बुझ्नुपर्छ। मनुष्यले नै बुझ्छन्। विश्वका मालिकले नै विश्वको इतिहास-भूगोल सम्झाउन सक्नुहुन्छ। उहाँ नै ज्ञानसागर, पुनर्जन्मरहित हुनुहुन्छ। यो ज्ञान कसैको बुद्धिमा छैन। परख गर्न सक्ने पनि बुद्धि चाहिन्छ। केही बुद्धिमा बसेको छ वा यस्तै छ परख गर्नुपर्छ। एक अजमल खाँ प्रख्यात वैद्य थिए। भन्छन्- देखे बित्तिकै उनलाई बिरामीको बारेमा थाहा हुन्थ्यो। अब तिमी बच्चाहरूले पनि सम्झनुपर्छ यो लायक छ वा छैन?

बाबाले बच्चाहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनुभएको छ, जसबाट तिमीले आफूलाई आत्मा सम्झेर, बाबा जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ उहाँलाई त्यही रूपमा याद गर्छौ। तर यस्तो बुद्धि उनको हुन्छ जो पूरा योगयुक्त हुन्छन्, जसको बाबासँग प्रीतबुद्धि हुन्छ। सबै त छैनन् नि। एक-अर्काको नाम-रूपमा फँस्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्रीत त मसँग लगाऊ न। माया यस्तो छ जसले प्रीत लगाउन दिँदैन। मायाले पनि देख्छ मेरो ग्राहक जो देख्छ, त्यसैले एकदम नाक-कानबाट समात्छ। फेरि जब धोका खान्छन् तब सम्झन्छन् मायाबाट धोका खाएँ। मायाजित जगतजित बन्न सक्दैनन्, उच्च पद पाउन सक्दैनन्, यसमा नै मेहनत छ। श्रीमतले भन्छ- मामेकम् याद गर्यौ भने तिमी जुन पतित बुद्धि छ त्यो पावन बन्छ। तर कतिलाई धेरै मुश्किल लाग्छ। यसमा विषय एउटै छ अल्फ र बे। पुग्यो, दुई अक्षर पनि याद गर्न सक्दैनौ! बाबा भन्नुहुन्छ- बाबालाई याद गर। फेरि पनि आफ्नो देहलाई, अरूको देहलाई याद गरिरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- देहलाई देखेर पनि तिमीले मलाई याद गर। आत्मालाई अब तेस्रो नेत्र मिलेको छ- मलाई देख्न र सम्झ्न, त्यसबाट काम लेऊ। तिमी बच्चाहरू अहिले त्रिनेत्री, त्रिकालदर्शी बन्छौ। तर त्रिकालदर्शी पनि नम्बरवार छन्। ज्ञान धारण गर्नु कुनै मुश्किल छैन। धेरै राम्रोसँग सम्झन्छन् तर योगबल कम छ, देही-अभिमानिपन धेरै कम छ। सानो करामा क्रोध, जोश आउँछ, गिरिरहन्छन्। उठ्छन्, गिच्छन्। आज उठ्छन् भोली फेरि गिच्छन्। देह-अभिमान मुख्य हो, फेरि अरु विकार लोभ, मोह आदिमा फँस्छन्। देहमा पनि मोह रहन्छ नि। माताहरूमा मोह धेरै हुन्छ। अहिले बाबाले त्यसबाट छुटाउनु हुन्छ। तिमीलाई बेहदका बाबा मिलेको छ भने फेरि मोह किन राख्छौ? त्यस समयमा अनुहार र करारानी बाँदर समान बन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- नष्टोमोहा बन, निरन्तर मलाई याद गर। पापको बोझ शिरमा धेरै छ, त्यो कसरी उत्रिन्छ? तर माया यस्तो छ, जसले याद गर्न दिँदैन। जतिसुकै दिमाग लगाए पनि घरी-घरी बुद्धिलाई उडाइदिन्छ। कति कोसिस गर्छन् हामी अति प्यारा बाबाको नै महिमा गरिराखौं। बाबा, अब हजुरको पास आएँ कि आएँ, तैपनि भुलिहाल्छन्। बुद्धि अन्तै जान्छ। यी नम्बरवनमा जाने पुरुषार्थी पनि छन् नि। बच्चाहरूको बुद्धिमा यो याद रहनु पर्छ- हामी ईश्वरका विद्यार्थी हौं। गीतामा पनि छ- भगवानुवाच, म तिमीलाई राजाहरूका राजा बनाउँछु। केवल शिवको बदलामा कृष्णको नाम राखिदिए। वास्तवमा शिवबाबाको जयन्ती सारा दुनियाँमा मनाउनु पर्छ। शिवबाबाले सबैलाई दुःखबाट छुटाएर गाइड बनेर लिएर जानुहुन्छ। यो त सबैले मान्छन्- उहाँ नै मुक्तिदाता गाइड हुनुहुन्छ। सबैका पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ, सबैलाई शान्तिधाम-सुखधाममा लिएर जानेवाला हुनुहुन्छ भने उहाँको जयन्ती किन मनाउँदैनन्? भारतवासीले नै मनाउँदैनन्, त्यसैले भारतवर्षको नै यो नराम्रो गति भएको छ। मृत्यु पनि नराम्रो गतिबाट हुन्छ। उनीहरूले बमहरू यस्ता बनाउँछन् ग्याँस निस्क्यो खतम भयो, जसरी क्लोरोफर्म लाग्छ। यो पनि उनीहरूले बनाउनु नै छ। बन्द हुनु असम्भव छ। जो कल्प पहिला भएको थियो त्यही अब दोहोरिन्छ। यी मिसाइल्स र प्राकृतिक प्रकोपबाट पुरानो दुनियाँको विनाश भएको थियो, त्यही अब पनि हुन्छ। जब विनाशको समय हुन्छ तब इमामा योजना अनुसार कर्ममा आउँछन् नै, इमाले विनाश अवश्य गराउने छ। रगतको नदी यहीं बग्छ। गृहयुद्धमा एक-अर्कालाई मार्छन्। तिमीहरूमा पनि थोरैले मात्र जानेका छन्- यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। अब हामी जान्छौं सुखधाममा। त्यसैले सधैं ज्ञानको अतीन्द्रिय सुखमा रहनु पर्छ। जति यादमा रहन्छौ त्यति सुख बढ्दै जान्छ। छी-छी देहबाट नष्टोमोह हुँदै जान्छन्। बाबा केवल भन्नुहुन्छ- अल्फलाई याद गर, तब बे बादशाही तिमी हुन्छ। सेकेण्डमा बादशाही। बादशाहको बच्चा पनि बादशाह बन्छ नि। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्दै गर अनि चक्रलाई याद गर तब चक्रवर्ती महाराजा बन्छौ। गायन पनि छ- सेकेण्डमा जीवनमुक्ति, सेकेण्डमा वेगर

टु प्रिन्स। कति राम्रो छ। त्यसैले श्रीमत्तमा रामरी चलनुपर्छ। कदम-कदममा राय लिनु पर्ने हुन्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मीठे बच्चे, ट्रस्टी बनेर रह्यौ भने ममत्व मेटिन्छ। तर ट्रस्टी बन्नु सानी माँको घर होइन। यिनी स्वयं ट्रस्टी बने, बच्चाहरूलाई पनि ट्रस्टी बनाउँछन्। यिनले केही पनि लिन्छन् र? भन्छन् तिमी ट्रस्टी भएर सम्हाल। ट्रस्टी बन्यौ भने फेरि ममत्व मेटिन्छ। भन्छन् पनि- ईश्वरले नै सबै कुरा दिनुभएको हो। फेरि केही नोक्सान पर्छ वा कोही मर्छ भने बिरामी हुन्छन्। मिल्यो भने खुशी हुन्छन्। जबकि भन्छौ- ईश्वरले दिनुभएको हो अब मर्यो भने रुनु किन आवश्यक छ? तर माया कम छैन सानी माँको घर कहाँ हो र! यस समय बाबा भन्छन्- तिमीले मलाई बोलाएका छौ- यस पतित दुनियाँमा हामी रहन चाहँदैनौं, हामीलाई पावन दुनियाँमा लिएर जानुहोस्, साथमा लिएर जानुहोस् तर यसको अर्थ पनि जानेका छैनन्। पतित-पावन आएपछि अवश्य शरीर खतम हुन्छ नि, तब त आत्मालाई लिएर जानुहुन्छ। यस्ता बाबाको साथमा प्रीतबुद्धि हुनुपर्छ। एकसँग नै लव राख्नु छ, उहाँलाई नै याद गर्नु छ। मायाको तुफान त आउँछ। कर्मन्द्रियहरूबाट कुनै विकर्म गर्ने हुँदैन। त्यो बेकाइदा हुन्छ। बाबा भन्छन्- म आएर यस शरीरको आधार लिन्छु। यो यिनको शरीर हो नि। तिमीले बाबालाई याद गर्नु छ। तिमीलाई थाहा छ- ब्रह्मा पनि बाबा, शिव पनि बाबा हुनुहुन्छ। विष्णु र शंकरलाई बाबा भनिँदैन। शिव हुनुहुन्छ निराकार बाबा। प्रजापिता ब्रह्मा हुन् साकार बाबा। अहिले तिमीले साकारद्वारा निराकार बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ। दादा यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। त्यसैले भनिन्छ दादाको वर्सा ब्रह्माद्वारा हामी लिइरहेका छौं। दादा हुनुहुन्छ निराकार, बाबा छन् साकार। यो आश्चर्यजनक नयाँ कुरा हो नि। त्रिमूर्ति देखाउँछन् तर बुझ्दैनन्। शिवलाई राखेका छैनन्। बाबाले कति राम्रा-राम्रा कुरा सम्झाउनु हुन्छ, त्यसैले खुशी हुनु पर्छ- हामी विद्यार्थी हौं। बाबा हाम्रा बाबा, टिचर, सद्गुरु हुनुहुन्छ। अहिले तिमीले विश्वको इतिहास-भूगोल बेहदका बाबाबाट सुनिरहेका छौ फेरि अरूलाई सुनाउँछौ। यो ५ हजार वर्षको चक्र हो। कलेजका बच्चाहरूलाई विश्वको इतिहास-भूगोल सम्झाउनु पर्छ। ८४ जन्मको सिँढी के हो, भारतवर्षको कला वृद्धि र कला कम कसरी हुन्छ, यो सम्झाउनु छ। सेकेण्डमा भारतवर्ष स्वर्ग बन्छ फेरि ८४ जन्ममा भारतवर्ष नर्क बन्छ। यो त धेरै सहज बुझ्ने कुरा हो। भारतवर्ष सत्ययुगबाट कलियुगमा कसरी आयो- यो त सम्झाउनु पर्छ। टिचरहरूलाई पनि सम्झाउनु पर्छ। त्यो हो भौतिक ज्ञान यो हो रुहानी ज्ञान। त्यो मनुष्यले दिन्छन्, यो ईश्वर बाबाले दिनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप, त्यसैले उहाँसँग मनुष्य सृष्टिको नै ज्ञान हुनुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस छी-छी देहबाट पूरा नष्टोमोहा बनेर ज्ञानको अतीन्द्रिय सुखमा रहनु छ। बुद्धिमा रहोस् अब यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। हामी जान्छौं आफ्नो सुखधाम।

२) ट्रस्टी बनेर सबै कुरा सम्हाल्दै आफ्नो ममत्व मेटाउनु छ। एक बाबासँग सच्चा प्रीत राख्नु छ। कर्मन्द्रियहरूबाट कहिल्यै पनि कुनै विकर्म गर्नु छैन।

वरदान:- सर्व कर्मन्द्रियहरूको आकर्षणभन्दा पर कमल समान रहने दिव्य बुद्धि र दिव्य नेत्रको वरदानी भव बापदादाद्वारा हरेक ब्राह्मण बच्चाहरूलाई जन्मने वित्तिकै दिव्य समर्थ बुद्धि र दिव्य नेत्रको वरदान मिलेको छ। जुन बच्चाहरूले आफ्नो बर्थ डे को यो गिफ्टलाई सदा यथार्थ रीतिले प्रयोग गर्छन् उनीहरू कमल पुष्प समान श्रेष्ठ स्थितिको आसनमा स्थित रहन्छन्। कुनै पनि प्रकारका आकर्षण-देहको सम्बन्ध, देहको पदार्थ वा कुनै पनि कर्मन्द्रियले उनीहरूलाई आकर्षित गर्न सक्दैन। उनीहरू सर्व आकर्षणबाट पर सदा हर्षित रहन्छन्। उनीहरूले स्वयंलाई कलियुगी पतित विकारी आकर्षणबाट किनारा गरेको महसुस गर्छन्।

स्लोगन:- जब कहीं पनि आसक्ति हुँदैन तब शक्ति स्वरूप प्रत्यक्ष हुन्छ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क: –

लगावको धागोलाई जाँच गर। बुद्धि कतै कच्चा धागोमा अङ्किएको त छैन? कुनै सूक्ष्म बन्धन पनि नहोस्, आफ्नो देहसँग पनि लगाव नहोस्– यस्तो स्वतन्त्र अर्थात् स्पष्ट बन्नको लागि बेहदको वैरागी बन तब अव्यक्त स्थितिमा रहन सक्छौ।